

Bůh nám dal opravdovou matku

Panna Maria je naší Matkou, protože tím, že se o nás stará, učí nás z hloubky naší duše starat se o sebe samé a vzájemně jedni o druhé. Pečovat o život, o stvořený svět, o růst našich bratrů a sester. O život těch, kteří jsou ve větším nebezpečí, že se ztratí.

Sen, který měl don Bosko v Barceloně v noci z 9. na 10. dubna roku 1886, a který potom pohnutým hlasem vyprávěl, je skutečně nezapomenutelný. Je takový kvůli obrovskému množství mladých, kteří pobíhali okolo něho a říkali mu: „Čekali jsme tě dlouho, dlouho jsme tě čekali a konečně jsi tady: jsi mezi námi!“ Je takový zejména kvůli postavě Pastýřky, která donu Boskovi říká: „Pamatuješ si sen, který jsi měl jako devítiletý?“

Přítomnost Panny Marie, Ježíšovy matky, je silná a významná. A to do té míry, že mnohokrát je právě ona tou Dobrou pastýřkou, která přivádí své děti k Ježíšovi.

My jako členové rodiny dona Boska si nemůžeme představit sami sebe bez ní, protože „všechno udělala ona“ a nepřestává to dělat! V této chvíli mi přichází na mysl otázka, se kterou se obracím na vás: Kým je Panna Maria pro vás? Kým je pro tebe? Kým je pro mě?

Milování, zvu vás kontempletovat Pannu Marii očima rozumu a srdce a kontempletovat ji jako Ženu, Matku, Učitelku a Pomocnici.

Ona je především *Ženu*. Ve čtvrtém evangeliu ji sám Ježíš takto nazývá dokonce dvakrát při dvou „ústředních“ příležitostech. Při prvním znamení, které Ježíš uskutečnil na svatbě v Káně (porovnej Jn 2, 1 – 12). Znamení, díky kterému „... jeho učedníci uvěřili v něho“, a podruhé ve chvíli kříže, když tam byli Panna Maria a učedník, kterého Ježíš miloval (porovnej Jn 19, 25 – 27).

„Co mi chceš, ženo?“ a „Ženo, to je tvůj syn“. „Žena“ – to je krásný titul daný nové Evě, matce nového Adama. V ní se celé lidstvo probouzí a znovu rodí prostřednictvím Božího syna. I svatý Pavel, když má hovořit o lidské stránce jediného Božího syna, definuje ho jako „zrozeného z ženy“ (Gal 4, 4). Nemůžeme se přiblížit k tajemství vtělení bez toho, aniž bychom kontempletovali Pannu Marii jako ženu. A kontempletovat ji jako ženu, znamená stále víc se vydávat na cestu stávání se člověkem, kterou se vyznačuje salesiánské povolání všech členů naší rodiny. Žijme a pracujme pro skutečné, bratrské a solidární lidstvo v míru. Ona nás provází jako první, abychom tak konali.

Panna Maria je pro nás i *Matkou*, ba řekl bych *Maminkou*! Bůh si pro svého Syna vybral skutečnou maminku. Když Ježíš vyrůstá u Panny Marie a Josefa, určitě dokázal u sebe poznat vřelou a přijímající lásku, kterou celou věčnost zakoušel u svého Otce, Otce všech.

Panna Maria byla matkou, podobnou mnohým z našich matek. „*Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali!*“ (Lk 2, 48). Tento Lukášův úryvek nám ukazuje celé srdce matky. Kolikrát matky cítí úzkost kvůli svým dětem!

A co uviděli pastýři, kteří šli až do Betléma? Nenašli náhodou matku a otce, kteří se starají o svého malého synáčka? (porovnej Lk 2, 16). To je důvod, proč o ní hovořím jako o matce: protože se o nás stará! Tak ještě lépe září Ježíšův dar jeho příteli: „*Hle, tvá matka!*“ (Jn 19, 27). Ona je naší Matkou, protože tím, že se o nás stará, učí nás z hloubky naší duše starat se o sebe samé a vzájemně jedni o druhé. Pečovat o život, o stvořený svět, o růst našich bratrů a sester. O život těch, kteří jsou ve větším nebezpečí, že ho ztratí a že se ztratí...

Milování, jako salesiánská rodina, jako přátelé dona Boska pečujme o život! Starejme se jedni o druhé!

Nesmíme zapomenout ani na to, co udělal náš milovaný don Bosko, když ztratil matku Markétu: šel do svatyně Panny Marie Utěšitelky a se srdcem na dlani obnovil svůj synovský vztah a důvěru vůči Matce, která byla ustavičně při něm, s ním a s jeho chlapci. A my dnes chceme Panně Marii říct: buď naší Matkou a uč nás pečovat o život!

Panna Maria je také naší *Učitelkou*! Učitelkou, která nám opakovaně říká: „*Udělejte všechno, co vám [Ježíš] řekne*“ (Jn 2, 5); Učitelkou, která jako první dokázala *zachovávat všechna ta slova o Ježíšovi ve svém srdci* (porovnej Lk 2, 51) a učí nás, abychom dělali to samé. Křesťan je ten, který dokáže v srdci zachovávat Ježíšova slova a stále z tohoto pokladu čerpá.

Na ni, Ženu a Matku, ukázal Ježíš donu Boskovi jako na tu, která mu ukáže, jak má splnit svěřené poslání, „*jako na Učitelku, pod jejímž vedením se můžeš stát moudrým a bez které je každá moudrost hloupostí*“ (Vzpomínky Jana Boska). „Učení“ je „učedníkům“ vlastní.

Jsme i my dobrými učedníky Panny Marie? Žáky, jakým byl don Bosko, matka Mazzarelová a první členové a členky naší salesiánské rodiny?

Panna Maria je nakonec *Pomocnicí*. Prvním skutkem ženy, která se už stala, i matkou bylo, že po andělově zvěstování odešla sloužit Alžbětě (porovnej Lk 1, 39 n). Evangelium říká, že „*se vydala na cestu a spěchala*“! Jaké krásné vyjádření služby v Církvi a zvláště té salesiánské: *pospíchejme*, a tak usilujme sloužit a pečovat o život, který roste, který je tolikrát ohrožovaný; *pospíchejme* odpovídat na výkřiky mladých, zejména těch nejohroženějších; *pospíchejme*, ale neunáhlujme se a věnujme dostatečné a vhodné množství času – jako ta, která „*zůstala u [Alžběty] asi tři měsíce a potom se vrátila domů*“.

Právě Panna Maria si uvědomuje, že v Káně chybí víno..., to ona pobízí Ježíše konat a tak se stává *Pomocnicí*, aby na slavnosti života nechybělo víno.

Milí bratři a sestry, ještě jednou vám tedy říkám: ničeho se nebojte! Protože Panna Maria je naší *Pomocnicí*. Ona je i naší *Matkou* a *Učitelkou*, která nás učí stát se skutečnými Ježíšovými učedníky a misionáři. Učí nás pečovat o svůj život, abychom jej vytvářeli lidštějším – podle vzoru Krista, věčného Slova, které se narodilo z Ženy.

(Podle Il Bollettino Salesiano, květen 2015)